

Ministeren for Grønland (A. C. Nor-mann): Jeg kan gentage over for det ærede medlem hr. Henry Sørensen, at dette med personlighedsspaltningen er ikke noget, jeg føler selv. Det må nogle andre med deltagelse for mig have fundet ud af. Hvis det ærede medlem havde været minister og haft den ene af posterne og jeg den anden, ville vi have været nødt til at være enige, i alt fald i vor politik udadtil, som jeg skal udtrykke i morgen i London, for Danmarks stilling udadtil er jo én. Men heldigvis er vi altså også enige om det. Det er det gode ved det.

Jeg har lyst til lige at gøre en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Knud Hertling, der nu siger tingene på en anden måde og siger, at det, han er ude på, er at få ørenlyd for de nye tanker, og at vi måtte tage dem op til vurdering. Ja, sagt på den måde kan det kun være rigtigt, og det er jeg da helt enig i, men jeg måtte jo få en anden fornemmelse, når det ærede medlem sagde, at hele min tale havde været et referat, en gengivelse af det hidtidige forløb, og derfor var det ærede medlem standset op, var holdt op med enten at lytte eller at læse, da han var kommet halvvejs i den.

Det ærede medlem sagde her sidst om Grønlandstillægget i forbindelse med en ny grønlandsk tjenestemandslø, at problemet ligger i dette tillæg, og opstiller spørgsmålet, om det ikke kan undværes. Jeg vil da ikke have mine udtalelser opfattet anderledes, end at hvis det ærede medlem eller andre kan komme med alternativer, som er lige så gode og har den samme virkning på muligheden for at få folk til at gøre det arbejde i Grønland, til at tage derop og til at gennemføre udviklingen sammen med grønlanderne, ser jeg det da meget gerne. Sådanne tanker skal blive modtaget med glæde også i Grønlandsministeriet. Men jeg må altså gentage, at efter åringers diskussioner om fødestedskriteriet, mens jeg var medlem af Grønlandsrådet og senere som minister, og ved læsningen af, hvad der er sket, før jeg blev det, er den første som sagt endnu ikke kommet spadserende og har sagt: Jeg har en god plan til afløsning af fødestedskriteriet, hvorefter vi samtidig med, at vi holder op med at betale folk, der tager derop, et af-savnstillæg, eller hvad man nu vil kalde det, alligevel kan få funktionerne udført. Det er

ikke sket, og ideen mangler jeg altså endnu. Jeg håber, det ærede medlem kan komme med en god idé.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Per Hækkerup, Erling Dinesen, Grünbaum, Lysholt Hansen, Anker Jørgensen, J. O. Krag og Helge Nielsen har meddelt mig, at de ønsker til statsministeren at stille følgende forespørgsel:

„Hvilke nærmere oplysninger kan statsministeren give om baggrunden for og indholdet af de påtænkte økonomiske indgreb og om forhandlingerne med arbejdsmarkedets parter og erhvervsorganisationerne?“

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 5. maj, kl. 13.30 med følgende dagsorden:

- 1) *Indstillinger fra udvalget til valgs prøvelse:*
- 2) *Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren af Per Hækkerup m. fl.*

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om udsendelse af frivillige til udviklingslandene.

4) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger vedrørende de indkaldte værnepligtiges økonomiske og sociale forhold [af Søgaard m. fl.].

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om en investeringsfond for Færøerne m. v.

Angående folketingets arbejde den følgende dag i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.57.

90. møde.

Tirsdag den 5. maj kl. 13.30.

Formanden: Inden vi i dag går til vort arbejde, vil vi mindes den dag for 25 år siden, da Danmark atter blev frit efter 5 års besættelse og undertrykkelse.

Det var en stor og uforglemmelig glæde, der fyldte alle danske denne dag, da besættelsestropperne kapitulerede over for de allierede magter. 5 onde og mørke år, der på afgørende måde havde præget befolkningens daglige liv og gennem vold og terror havde sat sine spor i store dele af den danske befolkning, var nu forbi. Borgernes grundlovs-mæssige rettigheder: den personlige frihed, trykke- og talefrihed, forenings- og forsamlingsfrihed, kunne igen træde i kraft, og de forfatningsmæssige organer kunne igen begynde at virke.

For dette lykkelige udfald måtte vi alle nære den største taknemlighed over for de allierede magter, der ved deres energiske og målbevidste indsats og med store ofre førte kampen for at befri verden fra en frygtelig fare, ligesom vi måtte føle en særlig taknemlighed over for de danske, som her eller ude i verden ved en betydningsfuld indsats støttede de allierede magter.

I glæden over befrielsen blandede sig sorgen over de mange danske, der i denne prøvelsens tid var omkommet, det være sig på havet, ved deltagelse i kampen mod besættelsesmagten eller i fængsler og fangelejre. Vi vil i dag i medfølelse og taknemlighed mindes ofrene for en ubarmhjertig tid.

Når vi i dag tænker tilbage på de 5 besættelsesår, må vi først og fremmest mindes den stærke følelse af sammenhold og fællesskab, som voksede frem i befolkningen i denne hårde tid. Et sammenhold, der gav sig mangfoldige udtryk i form af medmen-

neskelig hjælpsomhed og store ofre, og som efterhånden tydeligere lagde sig for dagen i befolkningens holdning over for besættelsesmagten. En fællesskabsfølelse, som også hjalp med til at sætte kræfterne ind i det store genopbygningsarbejde, som påbegyndtes efter krigens afslutning.

På denne baggrund vil mange måske i dag være skuffet over, at tiden tilsyneladende er mere præget af modsætningerne mellem forskellige anskuelser i befolkningen end af et sammenhold og fællesskab, som det kom til udtryk under besættelsen. I virkeligheden er denne brydning mellem de forskellige anskuelser, som giver sig til kende i en fri meningsudveksling, et af de væsentligste vidnesbyrd om, at vort demokrati fungerer, som det skal.

Kaster vi blikket ud i verden, må den situation, som møder os, også i mange henseender give anledning til skuffelse og bekymring. Mange havde vel i 1945 håbet på en fredeligere udvikling i de internationale relationer end den, der har fundet sted hidtil. Vi vil også i dag udtale det håb om afspænding og fred i verden, som deles af befolkningerne i alle lande, og vi vil give tilsagn om, så vidt vore evner og kræfter rækker, at yde vort bidrag til bestræbelserne for at realisere disse ønsker.

Lad os på denne dag, da vi fejrer 25-året for vor befrielse, udtale håbet om, at meningerne fortsat i frihed må kunne brydes inden for vort demokratis rammer. Det er denne brydning mellem de forskellige anskuelser, der skal forme vor nutid og fremtid.

(Medlemmerne påhørte stående formandens tale).

Formanden: I skrivelse af 30. f. m. meddeler sekretær Karen Andersen (Dahlerup), at hun er villig til at modtage det ved medlem af folketinget Børge Schmidts mandatnedlæggelse fra den 1. maj d. å. ledigblevne mandat som medlem af folketinget.